

Knjiga proroka Daniela - šezdeset i sedam

Proročki uvidi: Islam, 11. rujna 2001. i Dan istočnoga vjetra

Jeff Pippenger

2024-01-31

Islam trećega jao ušao je u proročku povijest 11. rujna 2001., i odmah je bio obuzdan. U to je vrijeme kasna kiša počela padati, ali je bila „izmjerena“.

Po mjeri, kad je potjeraš, pravdat ćeš se s njom; on zadržava svoj žestoki vjetar u dan istočnoga vjetra. Zato će se ovime očistiti bezakonje Jakovljevo; i ovo je sav plod uklanjanja njegova grijeha: kad sve kamenje žrtvenika učini kao vapnenačko kamenje što se razbija, lugovi i likovi neće više stajati. Ipak će utvrđeni grad opustjeti, prebivalište će biti napušteno i ostavljeno kao pustinja: ondje će tele pasti, ondje će ležati i brstiti njegove grane. Kad se njegove grane osuše, bit će odlomljene: žene dolaze i lože ih ognjem; jer to je narod bez razuma: zato im se neće smilovati onaj koji ih je stvorio, i onaj koji ih je oblikovao neće im iskazati milost. I dogodit će se u onaj dan da će Gospodin ovršiti od riječnoga korita do egipatskoga potoka, a vi ćete biti sabrani jedan po jedan, o sinovi Izraelovi. I dogodit će se u onaj dan da će zatrubiti velika truba, i doći će oni koji su bili na izmaku snage u zemlji Asirskoj, i prognanici u zemlji egipatskoj, te će se pokloniti Gospodinu na svetoj gori u Jeruzalemu. Izaija 27,6–13.

„Dan istočnoga vjetra” označava dolazak kasne kiše, a također i islama treće nevolje. On također označava početak povijesti u kojoj se „bezakonje Jakovljevo očisćuje”. Dan istočnoga vjetra nastupio je 11. rujna 2001., i u tom je trenutku otpočeo sud nad živima. Sud nad živima završno je djelo trećega anđela, i tu je započelo uklanjanje grijeha sto četrdeset i četiri tisuće. Na to Izaija misli kada je napisao: „Po ovome.”

Riječi koje prethode izrazu: „Po ovome” jesu: „U mjeri, kad izraste, raspravljat ćeš se s njim; on zadržava svoj silni vjetar u dan istočnoga vjetra.” „Po ovome” označuje posebne istine kušnje koje čiste grijeh od onih koji su predstavljeni kao Jakov. Te istine uključuju događaj (11. 9.), koji označuje dolazak kasne kiše. Te istine uključuju definiciju kasne kiše kao „poruke”, a „poruka” je islam. To uključuje istinu da je „istočni vjetar” islam trećega Jaoa, i uključuje proročko obilježje kasnijega obuzdavanja islama (zadržava).

Sama kušnja predstavljena je „raspravom”, koja je započela 11. rujna 2001. Jeremiji je, kada je predstavljao prvo razočaranje, bilo savjetovano da se „vrati” k Bogu i odvoji dragocjeno od bezvrijednoga. „Plod” poruke kušnje proizvodi dvije skupine štovatelja.

Sud bezumnika prikazan je riječima: „kad sve kamenje žrtvenika učini kao vapnenačko kamenje što se razbija, gajevi i likovi neće opstati.” Izaija se poziva na objavu protiv onih koji izvrću sve naopako u dvadeset osmom i dvadeset devetom poglavlju. To su oni koji ne mogu razumjeti zapečaćenu knjigu. Djelo (plod) opakih valja smatrati lončarskom glinom.

Stoga, evo, opet ću učiniti čudesno djelo među ovim narodom, doista čudesno djelo i udivljenje: jer će propasti mudrost njihovih mudraca, i razum njihovih razboritih bit će

sakriven. Jao onima koji duboko skrivaju svoju namjeru od Gospodina, i čija su djela u tami, pa govore: Tko nas vidi? i tko nas poznaje? Doista, vaše izvrćanje stvari naopako smatrat će se kao glina lončareva: jer zar će djelo reći o onome koji ga je načinio: Nije me načinio? ili će stvar oblikovana reći o onome koji ju je oblikovao: Nije imao razuma? Izaija 29:14–16.

Djelo bezbožnika bit će kao lončarska glina, a u dvadeset i sedmom poglavlju njihovo je djelo prikazano na sličan način, kao vapnenačko kamenje koje se razbija. Kreda ili lončarska glina lako se smrvi u prah, a simbolika djela kojim se „sve kamenje žrtvenika učini kao vapnenačko kamenje što se razbija“, uključujući i djelo rušenja „lugova i likova“, tako da oni „neće više stajati“, jest djelo prikazano reformom kralja Jošije. U konačnom probuđenju i reformaciji, prikazanima reformom Jošijinom, adventistička korporativna struktura bit će opustošena, jer „utvrđeni će grad opustjeti, i prebivalište će biti napušteno, i ostavljeno kao pustinja“. Sva njihova djela, to jest tisuće crkava, škola, koledža, sveučilišta, bolnica i uredskih zgrada diljem svijeta, bit će proročki smrvljena u bezvrijedan prah.

Članstvo će također biti opustošeno, jer će oni „ljudi bez razuma“ biti kao „uvelo“ „granje“ koje će „biti odlomljeno“ „i bačeno u oganj“, jer „onaj koji ih je stvorio neće im se smilovati, i onaj koji ih je oblikovao neće im iskazati milost.“

Kad se dovrši odvajanje koje se ostvaruje porukom kušnje, drugi glas iz osamnaestog poglavlja Otkrivenja poziva ostalo Božje stado iz Babilona, jer će se u onaj dan „dogoditi“ da će „velika truba zatrubiti, i doći će oni koji bijahu spremni propasti u zemlji Asirskoj, i prognanici u zemlji Egipatskoj, te će se pokloniti Gospodu na svetoj gori u Jeruzalemu.“

Odjeljak (Izaija dvadeset sedam, redci osam do trinaest) koji razmatramo prepoznaje proročku povijest koja je započela 11. rujna 2001. i prikazuje kušanje i pročišćenje onih koji će na koncu pozvati Božje drugo stado iz Babilona. Uvodni redci istoga poglavlja prepoznaju pjesmu koju treba pjevati upravo tijekom te povijesti.

U onaj dan pjevajte o njoj: Vinograd vina crvenoga. Ja, Gospod, čuvam ga; zalijevat ću ga svakoga časa; da mu tko ne naudi, čuvat ću ga noću i danju. Gnjeva nema u meni: tko bi mi u boju postavio drač i trnje? Prošao bih kroz njih, spalio bih ih zajedno. Ili neka se uhvati za moju snagu, da sklopi mir sa mnom; i sklopit će mir sa mnom. Učinit će da oni koji dolaze od Jakova puste korijen: Izrael će procvasti i pupati, i napunit će lice svijeta plodom. Je li ga udario kao što je udario one koji su udarili njega? ili je ubijen prema pokolju onih koje je on pobio? Izaija 27:2–7.

Pjesma o vinogradu jest pjesma koja najprije Božji narod prepoznaje kao vinograd koji je On ljubio i za koji se brinuo. Zatim iznosi obećanje prihvaćanja za sve koji bi htjeli prionuti uz Kristovu pravednost. Potom označuje obećanje izlivanja Duha Svetoga, prikazano u dvjema fazama kiše. Prva faza kiše oživljuje cvjetove i pupove, a druga ispunja zemlju plodom.

Pjesma o vinogradu jest pjesma koja označuje razdoblje u vremenu kada Bog prolazi pokraj jednog nekoć izabranog naroda, dok stupa u savez s novim izabranim narodom. Stihovi od osmoga nadalje jednostavno ponavljaju i proširuju uvodne stihove poglavlja. Prvi stih poglavlja označuje isti događaj koji je u osmome stihu označen kao „dan istočnoga vjetra“.

U onaj dan Jahve će svojim teškim, velikim i snažnim mačem kazniti Levijatana, brzu zmiju, i Levijatana, krivudavu zmiju; i ubit će zmaja koji je u moru. Izaija 27,1.

Zmaj je Sotona, ali u drugotnom smislu to je bio poganski Rim.

„Dakle, dok zmaj prvenstveno predstavlja Sotonu, on je, u drugotnom smislu, simbol poganskoga Rima.“ Velika borba, 439.

Deset kraljeva poganskoga Rima, u sedmom poglavlju Daniela, i u dvanaestom poglavlju Otkrivenja predstavljaju deset kraljeva iz sedamnaestog poglavlja Otkrivenja — u posljednjim danima.

„Kraljevi i vladari i upravitelji stavili su na sebe žig antikrista te su prikazani kao zmaj koji odlazi zaratiti sa svetima — s onima koji drže Božje zapovijedi i imaju Isusovu vjeru.“ Testimonies to Ministers, 38.

Prvi redak Izaije 27 označava početak suda nad zmajem, koji je započeo na dan istočnoga vjetra, 11. rujna 2001. Sud nad kraljevima zemlje i njihovim globalističkim trgovačkim partnerima dovršava se kada financijska struktura zemlje bude uništena „istočnim vjetrom“, usred „mora“.

Jer, evo, kraljevi se sabraše, zajedno prodoše. Vidješe to i zadiviše se; smetoše se i žurno pobjegoše. Ondje ih obuze strah i bolovi kao u žene pri porodu. Ti razbijaš lađe taršiške istočnim vjetrom. Psalmi 48:4–7.

Izaija, dvadeset i sedmo poglavlje, redci jedan do sedam, ponavlja se i proširuje u redcima osam do trinaest. Ono pokazuje da će se u „dan istočnog vjetra“ kraljevi i trgovci zemlje suočiti sa strahom, te da njihov strah od toga trenutka nadalje raste kroz povijest. Taj strah razotkriva nelogične i ishitrene poteze progresivnih globalista planeta Zemlje još od 11. rujna 2001., dok svoju agendu guraju dalje i agresivnije nego što bi se logično moglo očekivati. Sotona i njegovi predstavnici, jer trgovci i kraljevi zemlje (globalisti), kao simboli zmaja, znaju da im je vrijeme kratko.

Stoga se veselite, nebasa, i vi koji prebivate u njima. Jao stanovnicima zemlje i mora! Jer davao siđe k vama s velikim gnjevom, znajući da ima samo malo vremena. Otkrivenje 12,12.

Dan istočnog vjetra, koji je prouzročio gospodarsku krizu 2001. godine, a koja se od tada samo pogoršavala, bez obzira na to što globalistički mediji nastoje tvrditi, pitanje je s kojim se svijet suočava u trenutku kada zmaj zna da mu je vrijeme kratko. Tada on pojačava svoje pokrete radi uspostave nadzora nad čitavom zemljom, i to čini kada se „Jao“ (treće Jao) obara na „stanovnike zemlje i mora“.

Dolazak islama trećega Jaoa (istočnoga vjetra), 11. rujna 2001., prouzročio je gospodarsku katastrofu koja je prisilila globaliste da ubrzaju svoje napore kako bi nametnuli jednu svjetsku vladu planetu Zemlji. Ipak, islam i dalje ispunjava svoju ulogu. Možda se najozbiljnije otkrivenje islama kao simbola biblijskoga proroštva nalazi u prvome spomenu islama.

Tada joj reče anđeo Gospodnji: Evo, zatrudnjela si i rodit ćeš sina; i nadjeni mu ime Jišmael, jer je Gospod čuo tvoju nevolju. A on će biti kao divlji čovjek; ruka će njegova biti protiv svakoga, i svačija ruka protiv njega; i živjet će nasuprot svojoj braći. Postanak 16,11.12.

Božja Riječ nikada ne zatajuje. Dok islam nastavlja rađati bol kao žena u trudovima, neki koji bi čak mogli prihvatiti da je islam prepoznat u biblijskom proroštvu, još nisu shvatili očitu činjenicu u ta dva retka. Neki bi mogli razumjeti da upravo islam okuplja svakoga čovjeka na zemlji kako bi se suprotstavio zajedničkom neprijatelju, i to je, naravno, istina. Ipak, posljednja fraza u retku nosi ozbiljniju istinu. Svijet je bio potresen 11. rujna 2001., a nedavno je ponovno potresen ovogodišnjim napadom Hamasa na Izrael 7. listopada. No nitko nije voljan uvidjeti da je duh ratovanja i iznenadne propasti „pred licem sve braće svoje” Jišmaelove.

Kakvo će razaranje biti izvršeno kada dođe do iznenadnog napada koji izvedu islamske nacije kao što su Saudijska Arabija, Ujedinjeni Arapski Emirati, Katar, Kuvajt, Brunej i Bahrein? Duh Jišmaelov prisutan je u „svoj njegovoj braći“, i ratovanje koje je dosad proizašlo iz trećega Jao iz zemalja kao što su Afganistan ili Irak, bit će posve drukčije kada se Jišmaelovo proroštvo u potpunosti ispuni. Koliko nuklearnih bombi ima Pakistan?

Proročko obilježje islamskoga ratovanja, kako se očitovalo u prvome i drugome islamskom Jao, jesu iznenadni, neočekivani napadi. Ima li u bogatim islamskim narodima dovoljno financijskih sredstava da se potajno nabavi ili proizvede oružje koje bi bilo sofisticiranije i smrtonosnije od zrakoplova natovarenih gorivom, automobilske bombi, zapaljenih guma, silovanja i noževa? Treba li vjerovati Božjoj Riječi?

Svi dragulji iz Millerova sna postaju istine kušnje u posljednjim danima, već i stoga što su te istine bile odbačene, a proročanstvo prepoznaje da će biti obnovljene. Ali neki od tih dragulja, poput Kristova djela u nebeskoj Svetinji i islama trećega Jao, označuju proročanstva koja se ispunjavaju tek u samim posljednjim danima. Jedno predstavlja Kristovo djelo u Svetinji nad svetinjama, zasigurno sadašnju istinu kušnje, a drugo označava poruku Ponoćnoga pokliča, koja je ponovno sadašnja istina kušnje.

Nit koja povezuje mileritski pokret i vrijeme svršetka 1989. godine, koje zauzvrat uvodi pokret sto četrdeset i četiri tisuće, jesu „sedam vremena“, koja su bila prvi Millerov dragulj i prvo što je bilo odloženo ustranu dok je adventizam napuštao stare staze. Sto dvadeset i šest godina od pobune 1863. do vremena svršetka 1989. predstavlja „sedam vremena“. Dvije tisuće petsto dvadeset bilo je podijeljeno na dva razdoblja od tisuću dvjesto šezdeset, a desetina ili desetak od tisuću dvjesto šezdeset jest sto dvadeset i šest. Kamen koji su graditelji odbacili toliko je dug da povezuje prvi i posljednji pokret trojice anđela. Time se utvrđuje da je istina o „sedam vremena“ također sadašnja ispitna istina, te da je to istina koja više nije jednostavno samo kamen temeljac, nego zaglavni kamen ugaoni.

Sada ćemo ostaviti po strani naše razmatranje porasta znanja u mileritskom pokretu, prikazanog viđenjem rijeke Ulaj u Knjizi proroka Daniela, i usmjeriti svoju pozornost na viđenje rijeke Hidekela, koje predstavlja porast znanja u pokretu sto četrdeset i četiri tisuće.

Zatim ćemo započeti razmatranjem četiriju naraštaja adventizma koji obuhvaćaju sto dvadeset i šest godina od 1863. do 1989.

Tu ćemo studiju započeti u sljedećem članku.

I dogodi se šeste godine, šestoga mjeseca, petoga dana u mjesecu, dok sam sjedio u svojoj kući, a starješine Judine sjedile preda mnom, da ondje na me pade ruka Gospoda Jahve. Tada pogledah, i gle: obličje kao pojava ognja; od pojasa naniže pojava ognja, a od pojasa naviše kao pojava sjaja, kao boja jantara. I on pruži nešto poput ruke te me uhvati za pramen kose na mojoj glavi; i duh me podiže između zemlje i neba te me u viđenjima Božjim odvede u Jeruzalem, k ulazu unutarnjih vrata koja gledaju prema sjeveru, gdje bijaše sjedište lika ljubomore, koji izaziva ljubomoru. I gle, ondje bijaše slava Boga Izraelova, prema viđenju koje sam vidio u ravnici. Tada mi reče: Sine čovječji, podigni sada svoje oči prema sjeveru. Tako podigoh svoje oči prema sjeveru, i gle: na sjeveru, kod vrata žrtvenika, bijaše na ulazu taj lik ljubomore. I reče mi nadalje: Sine čovječji, vidiš li što oni čine? velike gadosti koje dom Izraelov ovdje čini, da bih se udaljio od svojega svetišta? Ali obrati se opet, i vidjet ćeš još veće gadosti. I dovede me k vratima predvorja; i kad pogledah, gle, rupa u zidu.

Tada mi reče: Sine čovječji, prokopaj sada zid. I kad prokopah zid, gle, vrata. I reče mi: Uđi i vidi opake gadosti što ih ovdje čine. Tako uđoh i vidjeh; i gle, svakovrsni gmizavci i gadne zvijeri te svi idoli doma Izraelova, naslikani po zidu unaokolo. A pred njima stajaše sedamdeset ljudi od starješina doma Izraelova, a usred njih stajaše Jaazanija, sin Šafanov, svaki sa svojom kadionicom u ruci; i gust oblak kada uzdizao se. Tada mi reče: Jesi li vidio, sine čovječji, što starješine doma Izraelova čine u tami, svaki u odajama svojih slika? Jer govore: Gospod nas ne vidi; Gospod je ostavio zemlju. I još mi reče: Okreni se opet, pa ćeš vidjeti još veće gadosti koje čine. Tada me dovede do vrata na sjevernim vratima Doma Gospodnjega; i gle, ondje su sjedile žene i oplakivale Tamiza. Tada mi reče: Jesi li to vidio, sine čovječji? Okreni se opet, pa ćeš vidjeti još veće gadosti od ovih. I uvede me u unutarnje predvorje Doma Gospodnjega; i gle, na ulazu u hram Gospodnji, između trijema i žrtvenika, bijaše oko dvadeset i pet ljudi, leđima okrenutih prema hramu Gospodnjem, a licima prema istoku; i klanjali su se suncu prema istoku. Tada mi reče: Jesi li to vidio, sine čovječji? Je li domu Judinu malenkost što čine gadosti koje ovdje čine? Jer napunili su zemlju nasiljem i opet se vraćaju da me gnjeve; i gle, prinose granu nosu svojem. Zato ću i ja postupiti u gnjevu: oko moje neće poštediti niti ću se smilovati; i premda mi zavape na uši glasom velikim, ipak ih neću uslišati. Ezekiel 8:1–18.